

¹प्रणिदायन्-प्रनिदायन्-न्ती, इति शतरि रूपमिति विशेषः । ^Aअवदातः ।

(872) “दो अवखण्डने” (IV-दिवादि:-1148. सक. अनि. पर.)

दायकः-यिका, दापकः-पिका, दित्सकः-त्सिका, देदीयकः-यिका ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकदाण्धातुवत् (831) बोध्यानि ।

²प्रणिद्यन्-द्यती, ³दितम्-दितः-दितवान्, दितिः, दित्वा, ⁴प्रदाय,
⁵जनदः, ^B इत्यादीनि रूपाण्यस्य भवन्तीति विशेषः ।

(873) “द्यु अभिगमने” (II-अदादि:-1040. सक. अनि. पर.)

द्यावकः-विका, द्यावकः-विका, द्युषकः-षिका, देद्युषकः-यिका ; इति
सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकदुधातुवत् (847) ज्ञेयानि ।

^Cद्युवन्-द्युवती इति शतरि रूपमिति विशेषः । “केचिदस्य सेट्त्वमिच्छन्ति ।
इति धातुपारायणे । तत् ‘उतां च रुन्वौ क्षुवं तथोर्णोतिमथो युणुक्षुवः ।’
इत्युकारान्तसेट्परिगणने पाठाभावादिच्छामात्रम् ।” इति माधवधातुवृत्तिः ।

(874) “द्युत दीप्तौ” (I-भ्वादि:-741. अक. सेट्. आत्म.)

प्रायेणायं विपूर्वकः ।

- 1- शतरि, आयादेशे, ‘शेषे विभाषा—’ (8-4-18) इति प्रपूर्वकात् नेः णत्वविकल्पे च रूपमेवम् ।
2. शतरि, ‘दिवादिभ्यः—’ (3-1-69) इति श्यन्प्रत्यये, ‘ओतः श्यनि’ (7-3-71) इत्योकारलोपः । घुसंज्ञकत्वात् नेर्णत्वम् ।
3. ‘द्यतिस्थितिमास्थामित् त्ति किति’ (7-4-40) इतीत्वम्, तकारादौ किति प्रत्यये परतः सर्वत्र ज्ञेयम् । निष्ठायामजन्तोपसर्गात् परत्र तु यथासम्भवं अवत्तः इत्यादिकानि रूपाणि भवन्त्येव ।
4. ‘न ल्यपि’ (6-4-69) इति ईत्वनिषेधः । ‘अन्तरङ्गानपि विधीन् बहिरङ्गो ल्यव् बाधते’ (परिभाषा 55) इति न्यायेन इत्वमपि न भवति ।
5. क्तिबन्तमेतत् । क्तिपि सर्वलोपः ।

A. ‘स्नाताघदातः स पिबंस्तदाभां जिघ्रन् सुगन्धं विधमन् अधानि ।’

धा. का. 2. 33.

B. ‘धर्मविषयजनदाः खलु योऽजनिष्ट दीप्तोऽधमपूर्णभुजतूर्णविधूर्णवैरी ॥’ धा. का. 2.59.

C. ‘गुहाया निरगाद् वाली सिंहो मृगमिव द्युवन् ।’ भ. का. 6. 119.